

небесный огнь свѣтковицѣ-тъ, а послѣ земный огнь: тоя богъ Словени-ти почитали подѣ имя Перунъ, като богъ на грѣма, и почитаніе-то му види ся да е прѣнесено въ Россіѣ отъ Варягы-ты, а между Крайлабскы-ты Словены — отъ Нѣмци-ты.

Мѣсяца, Словени-ти броили като врѣмяпоказатель па и въ неговы-ты мѣны различявали двѣ страны: свѣтлаѣ и тъмнѣ. Кога ся ошрьбывалъ мѣсяцѣ-тъ, мыслили, че го ѣли вѣщицы.

Зорница-та, коя-то вечеръ ся казва вечерница, была на голѣмъ почетъ между Словены-ты.

Освѣнь тыя главны богове имало и другы второстепенны: Мокошь былъ богъ на дѣжда; това сѣщо-то ще да е и у Чехы-ты Смокъ или Плѣвникъ, като означява богатство, кое-то принася като оплодотворява земѣ-тъ. Стрибогъ, былъ богъ на пѣкло-то; негови унуци были Вѣтрове-ты, отъ кои-то имало и добры и злы; между добры-ты Пѣпрѣвъ былъ Погодъ или Догодъ (Зефиръ), а между злы-ты Выхѣръ бурный или посвистѣ, кой-то Чеси-ти наричали Рарахъ или зѣлъ духъ. Богъ Коледа у Бѣлгары-ты минува за прѣвъ богъ; той види ся да е былъ богъ на домашне-то веселіе и благополучіе; него празнували верѣдъ зимѣ.

У словенско-то баснословіе земя-та дръжи прѣво мѣсто. Пролѣтъ кога ся зазелени, тя е годеница на богъ Слѣнце Крьса, кой-то вѣскрьсва та ѣ освобождава отъ власть-тъ на змѣя или на Костея сир. отъ зимный богъ. Тогава земя-та, като богыня на младость-тъ, на хубость-тъ и на плодородіе-то почитала ся подѣ имя Лада, а като дарователка и подкрѣпителка на произведенія-та, наричала ся Жива или Жиза; а пакъ като богыня на Лѣто-то, тя е из-